

personeelslid van de Europese Centrale Bank, wonende te Usingen-Kransberg (Duitsland), en Maria Concetta Cerafogli, personeelslid van de Europese Centrale Bank, wonende te Frankfurt am Main, vertegenwoordigd door N. Pflüger, R. Steiner en S. Mittländer, betreffende hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 24 oktober 2000, Personeelscomité van de ECB e.a./ECB (T-27/00, Jurispr. blz. I-A-217 en II-987), strekkende tot vernietiging van deze beschikking, andere partij bij de procedure: Europese Centrale Bank (gemachtigden: C. Zilioli, V. Saintot en M. López Torres), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, kamerpresident, F. Macken (rapporteur) en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 13 september 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
- 2) *Het Personeelscomité van de Europese Centrale Bank, J. Priemmann en M. van de Velde en M. C. Cerafogli worden verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 61 van 24.2.2001.

- A) Houden artikel 39 EG (oud artikel 48 EG-Verdrag) en de artikelen 1 en 4 van verordening (EEG) nr. 1612/68(¹) van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, voor een lidstaat de mogelijkheid in de betrekkingen van kapitein en van eerste stuurman op zijn koopvaardijschepen voor te behouden voor zijn eigen onderdanen? Zo ja, mag dit voorbehoud onbeperkt geformuleerd zijn (voor alle types koopvaardijschepen), of is het alleen rechtmatig in de gevallen waarin redelijkerwijs te verwachten is dat de kapitein of de eerste stuurman bepaalde overheidsfuncties effectief zal moeten uitoefenen?
- B) Wanneer de nationale bepalingen van een lidstaat voor bepaalde gevallen van handelsscheepvaart (rekening houdend met factoren als het brutotonnage van het schip, de vracht of het aantal passagiers, en de kenmerken van de trajecten) een uitzondering maken op het voorbehouden van die betrekkingen voor de eigen onderdanen, en in die gevallen onderdanen van andere lidstaten van de Europese Unie toelaten tot die betrekkingen, kan die toegang dan aan de wederkerigheidsvoorwaarde worden onderworpen?

(¹) PB L 257 van 19.10.1968, blz. 2. EER, hoofdstuk 5, deel 1, blz. 77.

Verzoek van Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Tercera van 4 oktober 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española en Administración del Estado en Asociación de Navieros Españoles (ANAVE)

(Zaak C-405/01)

(2002/C 17/12)

Het Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Tercera heeft bij beschikking van 4 oktober 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 15 oktober 2001, in het geding tussen Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española en Administración del Estado en Asociación de Navieros Españoles (ANAVE), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Beroep, op 12 november 2001 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk België

(Zaak C-435/01)

(2002/C 17/13)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 12 november 2001 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk België door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door H. van Lier, als gemachtigde.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk België door niet binnen de voorgeschreven termijnen al de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om volledig en op juiste wijze te voldoen aan Richtlijn 96/61/EG(¹) van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging, of in ieder geval door die bepalingen niet aan de Commissie mede te delen, de verplichtingen niet is nagekomen die voor deze Lid-Staat uit genoemde richtlijn voortvloeien;

2. het Koninkrijk België te veroordelen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge het dwingende karakter van artikel 249 EG, derde lid, zijn de Lid-Staten verplicht de nodige maatregelen vast te stellen om te voldoen aan de richtlijnen die voor hen bestemd zijn, en wel vóór het verstrijken van de in deze richtlijnen gestelde termijn. Deze in artikel 21, lid 1, van richtlijn 96/61 gestelde termijn is op 30 oktober 1999 verstreken zonder dat België de noodzakelijke bepalingen heeft vastgesteld.

(¹) PB 1996, L 257, blz. 26.

Beroep, op 12 november 2001 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk België

(Zaak C-436/01)

(2002/C 17/14)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 12 november 2001 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk België door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door H. van Lier, als gemachtigde.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- dat het Koninkrijk België, door niet binnen de voorgescreven termijnen al de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan Richtlijn 98/81/EG (¹) van de Raad van 26 oktober 1998 tot wijziging van Richtlijn 90/219/EEG (²) betreffende het ingeperkt gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen, of in ieder geval door die bepalingen niet aan de Commissie mede te delen, de verplichtingen niet is nagekomen die voor deze Lid-Staat uit genoemde richtlijn voortvloeien.
- het Koninkrijk België te veroordelen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn analoog aan die in zaak C-435/01 (³); de in artikel 2 van richtlijn 98/81/CE gestelde termijn is op 5 juni 2000 verstreken.

(¹) PB 1999, L 93, blz. 27.

(²) PB 1990, L 117, blz. 1.

(³) Zie blz. 8 van dit Publicatieblad.

Beroep, op 20 november 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-450/01)

(2002/C 17/15)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 november 2001 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Kontou-Durande, juridisch adviseur.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 1999/8/EG van de Commissie van 18 februari 1999 tot wijziging van richtlijn 66/402/EEG van de Raad betreffende het in de handel brengen van zaaigranen (¹), de krachtens het Verdrag en die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Overeenkomstig artikel 249, derde alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap zijn richtlijnen verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd zijn.

Overeenkomstig artikel 10, eerste alinea, van het Verdrag treffen de lidstaten alle algemene of bijzondere maatregelen welke geschikt zijn om de nakoming van de uit dat Verdrag of uit handelingen van de instellingen van de Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren.